

[Forsvarsministeren.]

i Østersøen under nordregionen. For det andet ønsker man, at der oprettes en bedre og snævrere forbindelse mellem centralregionen og den nordlige region. Endvidere skal den tyske forsvarsminister have udtalt, at man ikke fra tysk side vil rejse spørgsmålet om, at Danmark skal flyttes fra nordregionen.

Det danske militære synspunkt med hensyn til regionsgrænsespørgsmålet er, at de fastlagte grænser stadig er de mest formålstjenlige, og dette synspunkt deles af den danske regering. Det har endvidere været vort indtryk, at denne opfattelse også deltes af hovedkvarteret i Paris. Dette har vi — uden opfordring fra dansk side — fået bekræftet, idet chefen for de allierede styrker i Europa, general Norstad, i et telegram til mig af 8. november meddelte, at spørgsmålet om en flytning af regionsgrænsen er et militært emne, for hvilket hovedkvarteret i Paris primært er ansvarligt. General Norstad fortsætter i dette telegram, at kommandostrukturen i dette område har været gjort til genstand for grundige overvejelser i det sidste år, men at SHAPE ikke har nogen planer eller forslag, der indebærer nogen ændringer som foreslået i pressen, og at general Norstad ej heller regner med at foreslå en sådan ændring i fremtiden.

Jeg håber, at jeg med disse oplysninger har gjort det klart for det høje ting, at det er regeringens ønske at fortsætte et sagligt samarbejde til alle sider inden for NATO-fællesskabet, og at jeg samtidig har givet det høje ting sådanne oplysninger, at det må være åbenbart, at der ikke tilsigtes nogen ændring i den regionsopdeling, vi har haft, siden kommandoforholdene inden for NATO blev fastlagt.

Ordføreren for forespørgerne (Fuglsang):

Jeg vil naturligvis takke den højtærede forsvarsminister for hans omfattende svar og for den redegørelse, han her har givet for Danmarks og dansk forsvars stilling inden for NATO nu og fremover.

Når vi rejste spørgsmålet, var det — som jeg allerede har sagt — fordi vi mente, at det havde en sådan rækkevidde, at det høje ting og befolkningen både havde krav på at vide, hvad der forelå, og på at få en

klar bekræftelse fra regeringen på, at den også fremover agtede at stå fast, og at den én gang for alle ville sige nej til sådanne tyske krav og ønsker, som her har været nævnt.

Jeg føler mig ikke helt beroliget af den redegørelse, vi netop har fået. Den viser for mig at se ikke det åbenbare i, at regeringen fortsat vil modsætte sig alle ønsker fra tysk eller anden NATO-side om at flytte Danmarks militær kommandomæssigt set. For mig at se var der nemlig ved siden af den række faktiske kendsgerninger, som den højtærede forsvarsminister fremkom med, jo også på afgørende punkter tale om henvisning til forhold, om hvilke ministeren sagde, at de ikke helt kunne overskues, og som altså kunne betinge ændringer af den ene eller den anden art. Der var med andre ord ikke grund til at tro, at man også fremover ville fastholde den afvisning, som vi fra vor side kunne ønske.

Jeg vil bare nævne et enkelt eksempel, som jeg bemærkede mig, nemlig at flådekommandoen i Oslo blev nedlagt. Det vil for mig at se sige, at tyngdepunktet for vore flådestyrker mere henlægges til vort område, og det vil i næste konsekvens medføre, at det bliver netop sådan, som admiral Ruge havde forudsat, at vore farvandes beliggenhed bliver af strategisk afgørende betydning, at vore farvande i givet fald vil blive det sted, hvor slaget om Atlanterhavet bliver udkæmpet. Hvad det vil betyde for vort land og vor befolkning, vil det jo ikke være vanskeligt at overskue.

Akkurat det samme gælder i nogen grad bemærkningerne om samarbejde med hensyn til vort luftvåben. Også andre ting viser, at vi mere eller mindre umærkeligt glider ind i samarbejdet med den vesttyske forbundshær: militærattachéerne, der udveksles, de vesttyske officerer, der anbringes her i København o. s. v. — alt dette gør, at jeg ikke kan føle mig så beroliget, som jeg gerne ville være.

Hvad i øvrigt angår det saglige i vor forespørgsel, er den efter min mening stillet op så sagligt og er så berettiget, som den må være på baggrund af de reelle forhold, på baggrund af faktiske udtalelser af fremtrædende, ansvarlige vesttyske politikere, udtalelser, som, netop fordi det er sådanne mennesker, der har fremsat dem, kræver et